

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NUMERO 561
29 DE OCTUBRE DE 1961

Editorial

Cristo Rey

El crimen mayor del mundo actual es el de la apostasía de Dios, de Cristo y de su Iglesia. Se erige en axioma que las sociedades tanto civiles como particulares, no deben profesar religión alguna; que el laicismo integral debe imperar en las leyes, en las instituciones y en la enseñanza; que los gobernantes como tales deben ser aconfesionales. A veces se tolera no siempre, ni en todas partes - que el individuo pueda tener una religión, pero allí en su interior... Asimismo no quiere reconocerse el imperio de Cristo sobre todos los hombres y sobre todas las cosas. Se pretende, por el contrario, que sea el individuo el único señor de sí mismo y de sus acciones. Contra este espíritu y contra estas doctrinas, contra esta «peste» del laicismo oficial de los estados, Pío XI se alza con energía y proclama la fiesta de Cristo Rey: Rey no sólo de la Iglesia, sino de todos y cada uno de los hombres, Rey de todos los Reinos y Estados y Rey de todas las sociedades. «Si mandamos que Cristo Rey sea reverenciado por todos los católicos por lo mismo habremos mirado por la necesidad de estos tiempos y habremos aplicado un remedio principal a la peste que ha inficionado la sociedad. Nos referimos al que llaman **laicismo**, peste de nuestros tiempos, a sus errores y malvadas tendencias. (Pío XI Enc. «Quas primas»)

El Papa espera abundantes frutos de la Fiesta de Cristo Rey: en provecho de la Iglesia la **libertad** en el desempeño de su ministerio; en provecho de la sociedad: a los particulares, magistrados, gobernantes recordará el deber de **venerar públicamente** a Cristo; y en provecho de los fieles: de la meditación de estas verdades sacarán fuerzas para **vivir un cristianismo militante**. Además esta solemnidad reparará la pública apostasía de Cristo.

No olvidemos que cuando rezamos la oración dominical pedimos que Dios Padre sea nuestro Rey y que su nombre sea alabado y su Voluntad norma de todas las voluntades, así como en el cielo, también sobre la tierra.

Diàleg amb el lector

Treballar correctament

Moltes vegades es presenta al cristià de bona voluntat, al catòlic que vol viure a consciència la seva fe, el problema de com escampar la llavor que Jesús ha posat en ell. Aquest cristià arriba a pertànyer a més d'una associació parroquial, fins i tot potser és religiós, i arriba a estudiar a fons els mètodes per convèncer al seu amic, al seu company, al seu familiar, de la riquesa que representa creure en Jesucrist.

Hi ha, però, una cosa necessària que desgraciadament s'oblida masses vegades i aquesta cosa és que el millor apostolat que un catòlic pot fer es donar testimoni del Crist. I com podem donar testimoni? Tenim una manera en gran manera senzilla i fàcil i que està a l'abast de tothom. Aquest sistema és emprar el més correctament possible els mitjans que Déu ens ha donat per treballar. Hi ha qui és sastre i té les tisores i les agulles. Hi ha qui té una aixada i pot fer correctament de pagès, hi ha qui té una impremta i pot fer els millors impresos de la ciutat, i també qui té com més les seves mans i ha

de fer de manobre.

Segurament que el Senyor ens derranerà comptes de com ens hem servit dels denaris, dels mitjans. I també de l'exemple que hem donat als altres homes que ens miren i que veuen en nosaltres uns bons o bé uns dolents models de cristians.

P. P.

Un compromiso

Responde perfectamente al plan de la Providencia que cada uno se perfeccione mediante su trabajo cotidiano, el cual para la casi totalidad de los seres humanos es un trabajo de contenido y finalidad temporal. Actualmente la Iglesia se encuentra ante la gran misión de llevar un acento humano y cristiano a la civilización moderna: acento que la misma civilización pide y casi invoca para sus progresos positivos y para su misma existencia. Como hemos insinuado, la Iglesia viene ejerciendo esta misión sobre todo por medio de sus hijos seculares, los cuales, para llevarla a cabo, deben sentirse comprometidos a desarrollar sus actividades profesionales como cumplimiento de un deber, como prestación de un servicio, en comunión interior con Dios y en Cristo y para su gloria...

JUAN XXIII

«Mater et Magistra»

Cultos de la Semana

Hoy, DOMINGO XXIII DESPUES DE PENTECOSTES, FIESTA DE CRISTO REY. A las 9 misa parroquial cantada. Por la tarde a las 6:30 solemne función eucarística, consagración a Cristo Rey, sermón y procesión por el interior del templo. A las 8 Misa Vespertina.

FESTIVIDAD DE TODOS LOS SANTOS. Es fiesta de precepto con obligación de oír misa y abstenerse de trabajar. El horario de cultos como los domingos. A las 9,30 misa parroquial cantada por la Escolanía y la Schola Cantorum alternando con los fieles. Por la tarde a las 7 rezo de las tres partes del Sto Rosario

CONMEMORACION DE LOS FIELES DIFUNTOS. Se celebrarán misas desde las 6 de la mañana hasta las 12 del mediodía cada hora. Por la tarde a las 4-30 el Clero y la Escolanía parroquial se trasladará al Cementerio en donde cantará un solemne responso por todos los fieles difuntos. A las 8 Misa Solemne en sufragio de los feligreses fallecidos durante el pasado año. Al final responso solemne

MES DE LAS ALMAS. Todos los días a las 7:45 de la tarde se rezará el Sto Rosario y se practicarán los ejercicios propios del mes. A las 8:30 misa vespertina que se aplicará todos los días según las intenciones del mes.

JUEVES SACERDOTAL. Por la tarde a las 8:30 misa vespertina. preces por las Vocaciones Sacerdotales y bendición

PRIMER VIERNES DE MES. Misas: 8, 9 y vespertina a las 8:30. Después de ésta última acto de desagravio al S. Corazón de Jesús.

PRIMER SABADO DE MES. De 10 a 11 de la mañana se administrará la sagrada comunión a enfermos e impedidos

Catecismo

Hoy domingo a las 4 Catecismo. A las 5 sesión cinematográfica. El próximo sábado día 4, festividad de San Carlos Borromeo los catequistas de todos los centros parroquiales honrarán a su santo patrón asistiendo a la misa vespertina de las 8:30. Seguidamente tradicional velada en el local catequístico

DOMINGO PROXIMO III Aniversario de la coronación de S. S Juan XXIII y 80 aniversario de su nacimiento. Se celebra el «DIA DEL PAPA». A las 9:30 misa parroquial y solemne Te Deum. Se invita especialmente a todos los militantes de Acción Católica y a todas las asociaciones parroquiales

JUBILEO DE LOS DIFUNTOS. El día 2 de noviembre todos los fieles que hayan confesado y comulgado pueden lucrar indulgencia plenaria tantas veces cuantas visiten una Iglesia u oratorio público o semipúblico y en ellos oren por las intenciones del Papa. Esta indulgencia sólo es aplicable a las almas del purgatorio. Puede ganarse desde el mediodía del día 1 hasta la media noche del día 2.

Colectas y Donativos

Pro Reconstrucción Templo (día 22 octubre) 1.463'40

COLECTA DEL DOMUND: Parroquia Arciprestal, 7832 ptas. Parroquia Ntra. Sra. de Fátima, PP. Conventuales, 1 200. PP. Escolapios, 2 335 Colegio Hnas, Carmelitas, 22 200. Capilla de la Policlínica, 600. Colegio Madre Mogan, 6000.

AVISO IMPORTANTE

A partir de 1.º de noviembre la misa parroquial que venía celebrándose a las 9 quedará suprimida y se celebrará a las 9:30. También se suprimirá la misa de 10. Por tanto el nuevo horario de misas que regirá «ad experimentum» será el siguiente: 7, 8, 9:30, 11, 12, 13 y vespertina a las 8.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Fiesta de Cristo Rey. Hoy, festividad de Cristo Rey, a las 10:30, Misa Cantada por los fieles y a las 5 de la tarde Exposición Mayor del Ssmo Sacramento y Acto de Consagración.

Festividad de Todos los Santos. Es fiesta de precepto, a las 10:30 de la mañana, Misa Cantada

Conmemoración de los fieles Difuntos. Empezarán las misas a las 6:30 de la mañana, continuando cada media hora hasta las 9. A las 8 de la mañana, Misa Cantada en sufragio de los feligreses fallecidos durante el presente año. Se invita especialmente a los familiares de los difuntos a esta Misa Cantada

Primer Viernes y primer Sábado. Las Misas serán a las 9 de la mañana.

Bautismos

Jaime Illa Canal, Miguel Hernández Pujadas, Mª Teresa Alvarez Mora, Vicente—Savador Cebriá Escoto, José Carbonell Martínez, Francisco Dedeu Ballús, Juan—Manuel Martínez Valle, Rosendo Martínez Valle, José Pons Fragero, Montserrat Parera Bonany, Francisco Serra Nieto, Laura Gorchs Gelis,

Matrimonios

Antonio Molero Espinar con María Cañadas Castillo, Francisco Lavado Molina con Mª Lucinda Trevín Sandradín, Jaime Gorbau Vergés con María Tort Reverter.

Defunciones

Juan Marimón Garriga (todos los sacramentos) Pedro Casas Castañer (todos los sacramentos)

Proclamas Matrimoniales

Antonio Zamel Sanfernando y Carmen Villa Pineda.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas matrimoniales.

Juan García Sánchez con María Vázquez Chacón.

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Batidos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

CARBÓ

Clavé, 36
Telf.: 423
Granollers

La dona i el treball

La dona desde fa uns quants anys desempenya càrrecs tan importants com l'home. Em pregunten. Pot desempenyarlos? —Sí; la dona té la capacitat intel·lectual necessària per desempenyar qualsevol càrrec tan social com polític. Li agrada a la dona aquesta reivindicació al treball ó per dir-ho més exactament a una activitat que no sigui simplement la tradicional de «sus labores». Es distingeixen tres grups femenins davant d'aquest fet. Un grup més o menys reduït que reivindica com a legítim aquest dret. Un altre també més o menys reduït que afirma que tot això son «tonterias» i que no es te de canviar. I per últim el tercer grup accepta molt de grat aquest nivell entre el home i la dona en el treball, però veu com a feina pròpia de la dona, el cuidar-se de les tasques de la llar, tasques que la portaran a una major plenitud de la seva personalitat femenina.

A

Ivo Andrić, Premio Nobel

Los vaticinios se han cumplido. El candidato yugoeslavo —novelista y poeta— IVO ANDRIĆ, es el Premio Nobel, de literatura, 1961

ANDRIĆ es el autor de una epopeya nacional, en varios volúmenes, cuyo relato central, *EL PUENTE SOBRE EL DRINA* (aparecido en 1945) está traducido a una quincena de idiomas. Es una novela histórica sobre las luchas entre el mundo cristiano y el mundo musulmán en la región de Bosnia —patria del autor—, frontera, desde la Edad Media, entre las dos civilizaciones.

Los oponentes más fuertes de Andrić eran los novelistas ingleses Graham Greene y Lawrence Durrell, el americano John Steinbeck y el poeta alemán Erich Kastner,

Té la paraula el lector

(Viene de la pág 6)

cuteixen, es barallen i diuen alguna paraula grollera.

Aquets són Sr. J. V. B al menys al meu entendre els que tindrien d'ésser criticats

Ja veu Sr. J. V. B,estic segur que molts d'aquets tenen els sis cursos de Batxillerat amb la corresponent revàlida i potser més, i jo, no en tinc, ni un curs.

R. S. C.

TOTS SANTS

“Vaig veure una gran multitud, que ningó no podia comptar, de totes les nacions i tribus i pobles i llenguatges, qui estaven davant el soli i a la presència de l'Anyell, revistits de blanques vestidures, i amb palmes en llurs mans; i clamaven amb veu forta, dient: Salut al nostre Déu.”

Si en veritat els sants del cel son tan nombrosos, senyal de que la santedat no és ni un luxe, ni un esdeveniment excepcional, és un terme normal de la condició de cristià.

Jesucrist va venir a aquest món no únicament a *salvarnos* de la condemna, o a fer que puguéssim anar al cel, va venir principalment a introduir-nos en el Seu Reialme.

I en el regne «hem d'ésser perfectes com el seu Pare celestial és perfecte» Va venir «perquè nosaltres tinguéssim vida i la tinguéssim abundantament». Es a dir que cada dia fèssim realitat en nosaltres els atributs que hi ha en Déu, ja que som fets imatge i semblança seva. I es d'aquesta manera que la vida de Déu serà en nosaltres cada dia més abundosa.

Caldria tornar a copiar l'Evangeli si volguéssim manifestar d'una manera complerta que Jesús no ha vingut a ensenyar una moral de mitjanja o d'a-

nar tirant, sinó que ens ha posat com a objectiu els cimals més alts de la perfecció.

Certament la santedat no és fàcil. Però cal no confondre la santedat amb la perfecció, en el sentit d'una elevació constant, sense cap defallença, d'una vida prodigiosa.

En canvi, si que cal ambicionar una santedat de perfecció sense caure en un fariseisme, ni en una tensió orgullosa o bé en un desencoratgement al veure la nostra feblesa a uns escrúpols perniciosos.

El camí de la santedat ens l'ensenya bé les benaurances: la pobresa d'esperit, dolcesa, aflicció, puresa.

Tot lo que ens fa despullar de nosaltres mateixos, ens obre el camí vers Déu; ens fa submisos i humils. Tot allò que el món te per una claudicació o un abaixament, Jesucrist ens ensenya que ens acosta més Déu i a la felicitat.

Es tracte d'ésser benaurats. Aquesta paraula ens la repeteix Jesús vuit vegades.

I la felicitat encara que sigui pel sufriment, i la malaltia o la persecució ja la comencarem a tastar ací a la terra en espera de trobar-la definitivament en el cel.

Mn. M. Filella.

L'actualitat té un nom: Radioactivitat

En el famós Bloc de Notes, que publica ara a Le Figaro Littéraire, diu François Mauriac: «Un robot regna des d'ara damunt nosaltres, sense orelles sense esguard, sense entranyes Vosaltres temeu l'amenaça atòmica? La destrucció està en curs i no la veieu». La nota correspon al dilluns dia 9 d'octubre i per tant no es refereix a la bomba de 50 megatons. Parla, tan sols, de l'emmetzinament d'uns ocells i del pas d'un avió que atravesava la barrera del so i fa trepidar un edifici iniciant la seva destrucció.

Amb els seus experiments, els homes destrueixen moltes coses del seu propi món, i ara, amb les explosions nuclears corren el risc de destruir-se ells mateixos.

Pot esperar-se per a la humanitat actual un final semblant —mb destrucció encara més total—al d'aquells pobles i civilitzacions avui desapareguts i dels quals només en tenim notícia pel testimoni de les pedres que s'han anat descobrint?

No volem pas dramatitzar. Es un fet que les experiències nuclears augmenten la radioactivitat i constitueixen un perill cert. Segurament el perill més important que mai hagi amenaçat la humanitat. Ara ja no cal una guerra per a destruir-nos. Es suficient fer «experiments».

I és possible que l'experiment que s'està demanant als homes del nostre temps sigui el de demostrar si són capaços d'acceptar uns principis morals que assenyalin uns límits en llurs disputes.

La destrucció serà difícilment evitable si no ens sotmetem a altra llei que la de la força.

L'àncora de salvació dels homes està en els homes mateixos. Viu —més o menys somorta— en la consciència de cadascú, en la qual Déu ha gravat uns principis que tal volta ens semblen massa senzills, massa elementals, massa antics.. però que són ineludibles per la convivència.

Qüestions de vida cristiana (n.º 7)

Aquesta Revista, que publica l'Abadia de Montserrat i que difon l'Editorial Estela, si fou interessant ja des del seu primer número, ens arriba ara, a la setena sortida, amb una consistència, una unitat, una orientació ben aconseguides. Que cada número ha sigut més consistent que els anteriors i que ha tingut un cos més ben estructurat és el millor elogi que podem fer-ne i la base més segura per a recomanar-la als nostres lectors. A més a més —ens sembla haver-ho dit ja en una altra ocasió, però bé val repetir-ho— constitueix un tipus de revista que va molt més enllà de les notetes o articles intranscendents i arriba al plantejament a fons de les qüestions. Es, doncs, un element de base essencial per al cristià del nostre temps en el nostre país.

El número 7, del qual donem ara notícia, conté un primer grup d'estudis sobre la **pobresa: Conversió de l'home d'avui; al pobre i a la pobresa**, de Jaume Lorés; **La pobresa en la vida cristiana**, de Josep M.º Bardés i Huguet, pvre., i **Per a una espiritualitat de la pobresa**, de Plàcid M. Vila-Abadal. Des d'angles ben diferents, però igualment essencials, aquests articles donen la resposta possible al problema de com els cristians han d'esdevenir pobres enmig d'un ambient de progrés que tendeix a la facilitat de viure.

Retorn o retrobament?, d'Adalbert M. Franquesa, insisteix en la necessitat de diàleg —de diàleg autèntic, del qual molts prejudicis han d'ésser-ne prèviament eliminats— entre els cristians per tal d'assolir el vincle d'unitat que, si ja existeix, topa sovint amb malentesos.

Mirador és una secció habitual en la qual són analitzats esdeveniments recents (**Eichmann; L'Església, el Concili i els altres** i **L'Exègesi bíblica, objecte de polèmica**).

Signes del temps, secció també habitual, són notes ràpides, agudes i valentes sobre una variada problemàtica del viure dels nostres dies.

Finalment, una interessant **Bibliografia** orienta sobre aquells llibres que el cristià adult ha de conèixer. Com sempre, la bibliografia no es limita a obres publicades a casa, sinó que inclou obres estrangeres de gran interès.

V.

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

4 - Granollers

Valores universales de la literatura española

Des de fa un quant temps, són diverses les editorials que vénen publicant, amb certa regularitat, unes col·leccions de divulgació cultural, destinades a proporcionar als lectors no especialitzats una sèrie de coneixements bàsics de les diferents branques de la ciència i de les arts. No cal dir que aplaudim el gest d'aquestes editorials, tota vegada que, a més a més de contribuir a l'augment del nivell intel·lectual del lector que no s'ha pogut dedicar de ple a l'estudi, en general aquests llibres actualment són escrits per persones competents en les matèries llurs i al mateix temps amb una remarcable amenitat, la qual cosa facilita, tant la tasca de difusió com la de la comprensió dels textos.

Avui, ens plau de presentar un llibre que «Sayma», Ediciones y Publicaciones», dintre la seva col·lecció «Panoramas A-Z», que porta com a subtítol «La Universidad en su mano», acaba de llançar al mercat. Té per títol «Valores universales de la literatura española» i n'és autor l'il·lustre catedràtic de la Universitat de Barcelona, José M.º Castro Calvo.

L'autor, en una petita introducció, ens diu que aquest llibre és un recull d'assaigs sobre els més destacats valors literaris del nostre Segle d'Or. Que es tracta d'una apreciació completament subjectiva i també d'un intent fidel de millor comprensió i de millor estimació dels nostres clàssics, d'aquelles obres que, tenint el caràcter de permanents per a nosaltres, han tingut com a projecció espiritual una major influència en la posteritat, tant a casa nostra com a la resta del món.

El capítol primer el dedica a l'estudi del «Romancero», obra íntegrament del poble. I ens explica el perquè, a totes les literatures, ha aparegut primer l'èpica que no pas la lírica. El «primum vivere» dels llatins, la lluita per l'existència fa que l'home, abans que l'apreciació subjectiva dels seus sentiments, s'adoni d'allò que l'envolta, i sobretot d'allò que ha de viure i ha de suportar, li plagui o no.

El segon tracta de les obres erudites que es portaven a terme, en simultaneïtat amb la transmissió oral, per part del poble, dels «romances» dels joglars i dels trobadors. I s'entreté, sobretot, en l'estudi de l'obra del príncep Don Juan Manuel. El tercer és dedicat a «La Celestina», crulla renaixentista, on es resumeixen, segons l'autor, les tendències populars i erudites, i se'ns dona una àmplia i profunda representació de la vida.

El quart, a la poesia renaixentista

italianitzant Primerament, ens presenta l'obra de Boscán, no sols com anella d'una gran cadena de fets literaris, sinó pel seu transcendental paper en la poesia castellana. Després estudia Garcilaso, veritable iniciador de la poesia moderna. El cinquè parla de la mística, empresa cavalleresca i pelegrina. I, com ja es pot suposar, ens presenta el dos grans místics de la literatura castellana d'aquell Segle: Santa Teresa i San Juan de la Cruz.

El sisè tracta de la «picaresca», la lluita per la vida. I ens posa en contacte entre d'altres, amb «El Lazarillo de Tormes», el Guzmán de Alfarache» i «Rinconete y Cortadillo». El setè comprèn el teatre, amb un estudi breu de les tres figures més representatives: Calderón, Lope de Vega i Tirso de Molina. El vuitè, a la novel·la, i a més a més d'ésser assaig de més extensió és dedicat exclusivament a Cervantes sens dubte la nostra glòria literària més universal

Finalment, el capítol novè parla de Quevedo i de Gracián. El primer, diu, ostentarà una actitud censòria; el segon creurà en una fórmula normativa: en l'imperatiu de la discreció, en el valor del saber, en el triomf de la intel·ligència. I afegeix: «Al final del barroco, el mundo de las letras siente una profunda agónica torsión. De un lado, un latido de libertad y, de otro, una tendencia a la norma, parecen enfrentarse. Ninguno se proclamará definitivamente victorioso, pero en ellos se repetirá una vez más el paradigma de las dos tendencias opuestas».

De fet, avui podríem dir, si fa o no fa, les mateixes paraules. La qual cosa ve a palesar, una vegada més, allò tan conegut que la Història sempre es repeteix.

Al volum hi ha inserides, fora de text, vuit làmines amb els retrats de Garcilaso, Santa Teresa, Mateo Alemán, Quevedo, Lope de Vega, Calderón de la Barca, Cervantes i Gracián. Recomanem la lectura d'aquest llibre a totes aquelles persones que s'interessen pels nostres clàssics. Potser moltes coses ja les sabran; d'altres, no. Però l'àgil estil de Castro Calvo el fa molt agradable i suggestiu.

M.

Fitxa del llibre. VALORES UNIVERSALES DE LA LITERATURA ESPAÑOLA. José M.º Castro Calvo Sayma, Ediciones y Publicaciones (Barcelona) Volum n.º 4 de la col·lecció «Panoramas A-Z» La Universidad en su mano que dirigeix el catedràtic de la Universitat de Barcelona Jaime Delgado 1.ª edició. 1961 208 pàgines. 60 pessetes.

Una Notícia interessant

El llogarret, el poble de muntanya, com també el poble de mar, és propens al xiuxiueig. I això no solament ara. El xiuxiueig és tan vell com vells són els avis, com velles són les lloses que empedren llurs carrers. L'home i la dona de poble disfruten enormement quan, trobant-se en mig d'un cercle reduït i tancat de veïns i veïnes que curen de la mainada, poden escapar-se a cau d'orella i en veu ben baixa notícies desconegudes, de vegades inventades, que fan dir en un to més alt per a fer-se l'important davant dels altres: ah!, oh!, i que fan exclamar després a la batliesa del poble, en un deix tot alarmant, quan prepara l'escudella i el marit dormiteja al voltant del foc: —Quico!. Has de vigilar. Avui mateix he sentit...

El xiuxiueig es practica en aquests llocs i també en altres. I tant és així que el novel·lista P. Coloma arriba a afirmar que forma part integrant del patrimoni de les altes esferes. Ben mirat, doncs, el xiuxiueig és propi de la gent de tot arreu. Ens agrada caçar al vol notícies desconegudes. I aquesta vegada he sigut jo mateix personalment, el que m'he sentit atret i encuriós per un xiuxiueig d'aquests que tot d'una et fan parar esment en coses que no hi pensaves. No la pensava ara, però l'havia pensada feia temps. Adhuc l'havia desitjada i esperada amb una certa frisança. Es tracta d'una notícia que a moltes famílies potser no els hi agradarà. Una notícia que afecta d'una manera directa a la xicalla estudiant, als nois i noies que volen passar i han de passar de l'ensenyament primari al secundari; car dintre de poc —i aquest és el xiuxiueig del que parlava—, tal vegada per Nadal, sortirà una llei o disposició ministerial que regularà d'una altra manera l'edat en què deuen els infants començar el batxillerat elemental. Sàpiga el lector que les persones reunides en cercle i que han escampat aquesta nova, procedeixen de les altes esferes del Consell del Ministeri d'Educació Nacional.

La nova disposició exigirà que ningú no comenci el batxillerat, que no tingui els dotze anys fets. Com és natural, aquesta llei o disposició provocarà un regatzell de rotestes i de discussions. Era necessària aquesta disposició?. No ho era?. Resoldre una pregunta com aquesta en un espai tan reduït com el dedicat als temes d'educació i per una persona tan poc capacitada com la meua, és a fi de comptes quelcom difícilíssim. Però tornant a repetir la pregunta, miraré de respondre-la en la mesura de les meves possibilitats i en la màxima sinceritat que em permet i m'exigeix la meua vocació docent.

Era necessària aquesta disposició?. Necessària amb necessitat absoluta, àdhuc pedagògicament i estadísticament parlant, potser no que no ho era. Els promedys, els porcentatges d'estudiants aprovats en la revàlida de quart, ascendeixen en els centres de l'Església al 72,0%, o sia, el 22,0% més de la meitat. De totes maneres, si no era necessària, sí que la disposició serà encertada i resultarà verament utilíssima de cara a la formació secundària dels minyons.

La noia i el noi realitzen l'ingrés en el batxillerat sense la deguda preparació i base cultural que necessiten. Per altra part és moralment impossible que els 10 anys l'hagin adquirida, a no ser, naturalment, que es tracti de nois o nois privilegiats, és a dir, amb una intel·ligència superior a la que els tests reclamen en una noia o noi normals a l'edat de 10 anys. En el número 495 d'aquest mateix Setmanari, en explicar les causes dels fracassos dels noies en els estudis secundaris, vàreig deixar escrit que una de les causes era precisament aquesta: la de començar el batxillerat als deu anys, quan psicològicament parlant, haurien de començar als 12, almenys en un batxillerat com el del pla ministerial actual.

Si seria més convenient o no canviar el pla actual i fer-ne un altre de més assequible i acomodat a les edats en què s'ls ha permès fins ara començar-lo, això ja constitueix palla d'un altre pallier. Es tractaria en aquest últim cas de formular una pregunta, que no solament sembla indiscreta, sinó formalment impossible en les circumstàncies actuals. Així almenys sembla que ho creu el ministeri d'Educació, car totes les demanades que s'han formulat en aquest sentit —i han sigut moltes—, no han tingut fins al moment present per part del Ministeri contestació positiva. Aquell, doncs, que no estigui conforme amb el pla actual del batxillerat elemental i en la manera de dur a terme les proves de captació final en els cursos establerts, que accepti la nova legislació com un «mal menor». Sempre és preferible que un xicot o una noia estudiants passin la prova de revàlida als 16 anys, que no pas als 14 i hagin de repetir una, dues, tres... cinc vegades, amb la consegüent tortura i enderrocament psicològics i aversió als estudis que provoquen necessàriament aquestes repeticions.

Es molt alligador aquest cas. En un centre docent de Barbastro es va fer la següent prova. Dels 62% de suspensos en la revàlida de quart, s'escolliren 49 que intentaren passar la mateixa prova dos anys més tard. Tots aprovaren, menys 12. D'aquells 49 escollits, cap dells havia continuat el batxillerat ni mirat les assignatures sus-

(Pasa a la pàgina 8)

Teologia per a seglars

Són molt diversos els esforços que es fan en el món eclesiàstic per aconseguir l'essencial obertura de l'Església.

Durant molts anys dir «església» i entendre «el món dels capellans» ha estat tot u.

Moltes coses semblaven reservades, exclusives dels eclesiàstics.

La Bíblia, el sacerdocí, l'apostolat, la Missa, la Teologia, el llatí, la litúrgia la filosofia i fins i tot els acudits.

El poble cristià s'alimentava de divulgacions, digestions clericals, moltes vegades mal fetes.

En aquesta reserva i en aquest paternalisme s'hi amagaven dues coses: una desconfiança que considerava el fidel cristià menor d'edat nat en les coses de Déu, amb una radical ineptitud envers les mateixes i una confusió de la pròpia missió sacerdotal, confusa per desconèixer una realitat important: el sacerdocí dels laics.

Tota aquesta introducció la fem per dir que gràcies a Déu s'ha començat, a Barcelona, el primer curs de Teologia per a Seglars, projectat amb 76 interessantíssimes lliçons i un professorat competent.

Veritablement lamentem que per raó dels horaris, dies de les classes i l'extensió del curs (d'octubre a abril) només el puguin seguir els residents a Barcelona que resulten en tot els privilegiats de sempre.

Llegir el programa i morir-te de ganes de seguir-lo és una sola cosa. Això ja és bona senyal. Però ho es més encara quan una lectura reposada del mateix et descobreix horitzons impensats i et suggereix perspectives noves.

Felicitem doncs els organitzadors, els realitzadors, la casa de les Congregacions Marianes, de Barcelona, per acollir una tan urgent iniciativa i els seglars per disposar d'aquesta oportunitat tan única, que fins per nosaltres mateixos desitgem que un dia o altre sigui possible,

Mn. Josep Cardús. pvre.

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Tl 300

Homenaje al maestro Morató

Desde hace bastante tiempo desde el mismo día de conocerse el fallecimiento del distinguido artista granollerense maestro Benito Morató, ocurrido en la capital de España, que destacadas personalidades granollerenses tuvieron la idea de que la ciudad rindiese al ilustre músico desaparecido un homenaje popular. Dicho anhelo se materializó después con el ruego de las Entidades musicales locales a nuestro Excmo. Ayuntamiento a fin de que una de las calles de la ciudad llevase el nombre del maestro, deseo que en la última sesión municipal se ha visto convertido en realidad al tomar nuestra Corporación el acuerdo de rotular una calle con el nombre del maestro Benito Morató.

El acto de descubrir la placa rotulada, tendrá lugar D.m. aprovechando las próximas fiestas de Sta. Cecilia Patrona del arte musical, como un acto de dicha festividad y la calle señalada es la que actualmente lleva el nombre de «Pasaje Perpiñá» donde se encuentra el cine Coliseum, local que siendo aun teatro vió el estreno de la magnífica zarzuela del maestro Morató «Los Justos» que tanto éxito consiguió en los principales teatros de España e incluso del extranjero

Retiros Espirituales

El pasado viernes día 27, tuvo lugar el Retiro Mensual de la Unión Espiritual de Madres Católicas, en el salón de actos de la Casa Parroquial, en el que el Sr. Regente D. Miguel Badosa, pbro. pronunció una Conferencia, a la que asistieron gran número de asociadas.

En el mismo día y local, por la noche la Liga de Perseverancia, llevó a cabo otro Retiro Espiritual, con el que el Rvdo. Sr. Regente se puso en contacto por vez primera con los ejercitantes de nuestra parroquia.

Noviazgo

Nos complacemos en hacer público el noviazgo entre el joven Pedro Brecha Querol y la Srta. Antonia Fornas Codina, ambos militantes y dirigentes de nuestro Movimiento de Juventud de A.C. y muy estimados en nuestros

ambientes ciudadanos. Al felicitarles cordialmente les auguramos un noviazgo noble y feliz y un futuro hogar lleno de las mejores bendiciones del Señor.

Granollers, portes enfora

Encara el Premi Granollers, de Pintura.

REVISTA GRAN VIA, de Barcelona, dedica un bon espai a unes fotografies i un comentari del III Premi Granollers, de Pintura. Això, en el número 485 de la Revista, del 15 d'octubre.

El darrer paràgraf diu, literalment, així: "El acto constituyó una prueba de la fina calidad y sensibilidad artística de Granollers, que ha convertido a su premio en uno de los más prestigiosos de la región y casi uno de los más inquietos en materia estética de nuestra Patria."

Es un nou ressò que s'afageiga a aquell que el Premi tingué en la premsa diària barcelonina.

Té la paraula el lector

Sr. Director de Granollers Comunitat Cristiana.

En el passat número corresponent al 15 10 i en la secció «el lector té la paraula» un senyor signat amb les inicials J.V.B. ens critica l'actuació per la T.V.E. d'una popular artista Espanyola.

Aquesta crítica hauria estat molt més bé si estigués un xic més orientada, al menys aixís ho crec jo, ja que si penssem bé qui és que en té la culpa de que aquesta, i com aquesta altres artistes, ens ofereixin aquets actes, en treurem un altre conclusió

L'actuació de la Cançonetista per la T.V. no creu que si les firmes comer-

cials tinguessin més cuidado al contractar artistes per la seva propaganda; que si la T.V.E. tingués cuidado amb els programes que ofereix els seus telespectadors; que si els mateixos telespectadors protestessin enèrgicament a T.V.E. per els programes que els ofereix, això s'acabaria?

Encara que el «toreig» és una cosa realment inhumana. jo admiro als «toreros», que en cada «corrida» exposen la seva vida i demostren el seu valor davant milers d'ulls, i no ho fan per el desig —crec jo— de matar a aquell pobre animal sinó que ho fan perquè és el seu medi de vida. També dels butxins del «matadero» maten animals i no ho fan per gust, sinó per guanyar-se la vida; i aquest medi de vida obliga a aquells a exposar la vida que Déu els ha concedit.

Jo crec doncs que els que realment haurien de haber estat criticats són els següents:

Les firmes Comercials que patrocinen aquets deplorables números; T.V.E. que els accepta y els retransmet per les seves ondes; —els telespectadors que conscients d'allò que veuen no fan res per evitar ho; —els organitzadors de la Semana del Cine Espanyol que contracten aquestes aixís com diu vosté pobres noies, amb la sola finalitat de que vinguin a fer quatre moneries, i, quelcom més.;

Els empresaris de les plaçes de toros; —les autoritats que ho permeten, a tots aquells que assisteixen a cada «corrida» que no estan satisfets fins que aquell animal cau a terra amb l'espasa trebant el seu cos.

Les entitats futbolistes que paguen aquestes quantitats per una fitxa nova, i a tots aquells que els diumenges durant la temporada de futbol, deixen la taula a l'esposa i els fills i van a presenciar el partit de futbol corresponent a la jornada, i no protesten si els diuen que tenen de pagar més de cuota al cap del mes; i quan són al camp, molts que al carrer són personas respectables, allà es deixen dominar per la passió, i es dis-

(Pasa a la página 3)

más comodidad para usted...

Lavadoras a BOMBO Con Rotación dos Direcciones

Ropa más limpia... superior DEMOSTRACIONES:

a toda otra forma de lavado HOGAR LUZ **C. Clavé, 47 Granollers**

deportes

FUTBOL

Campeonato Regional de aficionados. Grupo XIII

U. D. CANOVELLAS 2
C. D. AMETLLA 1

Asistimos el pasado Domingo a la matinal futbolística celebrada en el Campo de la U. D. Canovellas y francamente salimos decepcionados de la misma debido al escaso rendimiento dado por ambos conjuntos y al juego deslucido y apático que los mismos realizaron. Después del empate obtenido por el Canovellas el pasado Domingo frente al líder Arbucias en su propio terreno, y dada la valía del equipo visitante y su actual posición en la tabla clasificatoria, este encuentro había despertado gran interés registrándose una gran entrada sin llegar al lleno.

Los primeros minutos son de fuerte presión visitante bien neutralizados por la defensa y media local. Poco a poco el Canovellas se va imponiendo hasta casi llegar a adueñarse del terreno, pero sus delanteros no son efectivos ante el marco contrario perdiendo claras oportunidades de marcar.

El árbitro señor Ruiz del Colegio Catalán realizó una buena labor cortando el juego duro aunque hizo demasiado uso del silbato en jugadas que debió aplicar la ley de la ventaja.

En cuanto al penalty creemos sinceramente que se mostró demasiado severo ya que otra falta hubiese sido lo más indicado.

El Canovellas se anota dos puntos más siguiendo a la cabeza de la clasificación.

Se lanzaron 10 saques de esquina a favor del Canovellas por ninguno en contra. Nos gustaron por la Ametlla Justribó que cumplió bien bajo los palos. Espargaró muy eficaz en la defensa y Martínez incansable en la línea media. De la delantera no creemos que ninguno hizo méritos para ser destacado. Por el Canovellas, a fuer de siceros podemos decir que no responde a esa confianza que la afición y directiva tienen en él depositada observándose que son más brillantes sus actuaciones fuera que dentro de casa, lo cual nada favorece el ambiente de sus entusiastas seguidores. Lo más regular del equipo es el portero y la defensa aunque el lateral izquierdo peca demasiado de jugar adelantado dando lugar a que el extremo esté siempre en terreno que no debiera estar. Sería injusto no hacer mención de la línea media; juegan con coraje bravura y tesón pero es necesario que sepan cómo y a quién entregan los muchos balones que a lo largo de un encuentro tienen en su poder.

De la delantera no podemos decir nada favorable a la misma. Ante todo faltan un par de elementos que den contundencia y peligrosidad a ese quinteto de ataque que carece totalmente de compenetración, confianza en sí mismos y compañerismo. Sobrándole por el contrario demasiadas individualidades y lucimientos personales.

¿Cuando se van a dar cuenta esos delanteros del Canovellas de que la victoria no es obra de uno sino de todos? ¿Cuando se van a enterar que está demasiado visto eso de lanzar balones a las nubes cuando tienen compañeros en magnífica posición ensayar el tiro a puerta y que tal ver podían hacer los resultados más abultados y no estas pobrissimas victorias

Pasa a la página 8

el cine en nuestra ciudad

EL PISTOLERO DE CHEYENNE (3)

George Cukor (Mundial) Es un western normal, con buenos y malos, correctamente construido y en el que aparece un nuevo elemento. Unos cómicos. Por otra parte es una película completamente comercial, en la que Sofia Loren y Anthony Quinn participan solamente con el nombre y la figura, pero sin ningún esfuerzo artístico. Tiene momentos de excelente color y encuadre.

CAPRI (3)

Melville Shavelson (Astoria) Film que podríamos llamar turístico ya que lo más interesante es el paisaje. La presencia de Clark Gable y de Sofia Loren esta ocasionada por fines puramente comerciales y ninguna relación con el arte interpretativo podrá encontrarse en ello. En resumen es un film intrascendente con niño.

EDDIE EN ACCION (3)

Werner Klinger (Mundial) Todos los espectadores están convencidos que en este film ganará Eddie. Todos los espectadores están convencidos también de que las peleas, los punetazos y los saltos son más bien cómicos. Pero también es verdad que el público se distrae con las aventuras de este superhombre cómico que es Eddie Constantine. La interpretación y la dirección no tienen importancia.

ALIAS JESSE JAMES (2)

Norman Mc. Leod (Canigó) Parodia de un film del oeste. Bob Hope, principal intérprete de la película, con los gestos y trucos de siempre, representa el papel de un agente de seguros que hace una póliza a un famoso bandido. El film es vulgar y hemos visto cosas parecidas pero mucho mejores infinidad de veces.

LLEGARON DOS HOMBRES (3)

Fernandez Ardavin (Astoria) Dos peligrosos criminales se escapan de un coche celular. Se refugian en un pueblo y tienen aterrorizados a sus habitantes. No era necesaria una coproducción hispano-sueca para conseguir tan poca cosa.

EL DIA DE LOS ENAMORADOS (2)

Fernando Pajacios (Canigó) Comedia basada en la fiesta de San Valentín o mejor dicho en el «Valentine's day» americano comercial. Cuatro historietas amorosas vividas por cuatro parejas que no se entienden demasiado bien. Una especie de ángel pelicularo lo arregla todo. Puede pasarse bien si no se exige demasiado.

DEL CUPLÉ AL TANGO (3)

Julio Saraceni (Principal) Es argentina y según se deduce del título, con canciones adecuadas al tema.

ROMMEL LLAMA AL CAIRO (3r)

(Principal)

Semana próxima

LA NOCHE ES MI ENEMIGA (2)
NO OS COMAIS LAS MARGARITAS (3)
MUERTE AL AMANECER (3)

MOTORISTAS - DEPORTISTAS

LLEGA EL OTOÑO

¡Prevénganse!

Chaquetas - Chaquetones - Cazadoras

Todo en piel de la mejor calidad

Trajos de agua - Impermeables

Guantes y manoplas de piel

Gorros lana gran colorido

Parabrisas moto y scooters

Carenados paraviento

Gafos todos modelos

SASTRE

Granollers

La mejor calidad

al mínimo precio

Granollers - 7

Temes d'educació

(Viene de la pág. 5)

peses, llevat de 3 mesos abans. Recordaven millor les coses? Es evident que no. Simplement: eren més grans. Tenien més desenrotllades les seves facultats lògiques, perquè la revàlida, més que no pas una prova memorística, allò que malda per esdevenir en el criteri dels examinadors, és una prova en la que el batxiller pugui demostrar i els catedràtics saber la capacitat intel·lectual --almenys en la primera prova que és la més difícil: comentari de text, qüestions i problemes de matemàtiques, traducció i ordenació de llatí-- i l'esforç mental de l'estudiant que passa la prova.

E. P.

Futbol

(Viene de la pág. 7)

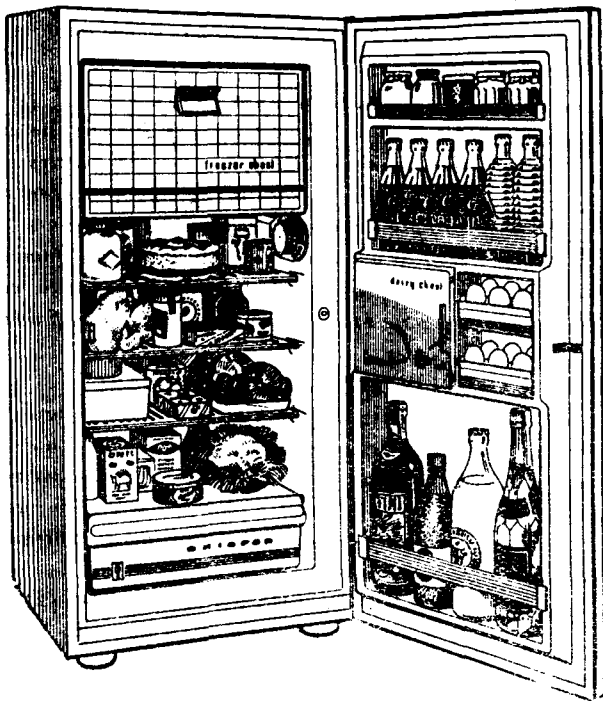
conseguidas en varios encuentros? ¿No ven jornada tras jornada que la defensa contraria juega a placer porque ellos tienen miedo a establecer un marcaje férreo y estar siempre en la brecha donde se pierden muchos balones sin encontrar la bota o la cabeza de nadie? En resumen una difícil papeleta para preparador y directiva, que sin duda alguna se resolverá lo antes posible para la mejor marcha del Club, como también creemos de suma ur-

gencia un repaso general al terreno de juego que está en pésimas condiciones para la práctica del balón pie. Pero por encima de todas estas contrariedades hace falta que esos once jóvenes que cada Domingo saltan al césped se encariñen con unos colores y sientan el orgullo de vestir una camiseta que representa a un modesto equipo, cuyo nombre hay que defender con entusiasmo, pundonor y valentía

Hasta la próxima semana si Dios quiere.

Un aficionado

KELVINATOR

En todas las temporadas

Los frigoríficos americanos de fama mundial

Se imponen por su calidad

Modelo SQUARE-LINE 205 litros

P. V. P. 17.900

Distribuidor Comarcal

S. RIERA

A. Clavé, 8 y 16

Consulte nuestra modalidad de pagos fraccionados

A molta gent no li agrada (i a nosaltres tampoc)

... que el rellotge del nostre campanar vagi, tan sovint, a tres quarts de quinze.

... que no es doni cap solució als embussos continuats que forma la circulació en la cruïlla del carrer Dr. Torras i Bages amb l'Avinguda del Generalíssim.

... que, ara que parlem d'embussos, no s'obrin, de bat a bat, les portes del nostre Temple Parroquial al terme de cada missa.

... que els taxis de la nostra ciutat no apliquin una tarifa uniforme per als mateixos serveis urbans.

Fura

Domund

Debido a la abundancia de artículos y dibujos que los escolares de nuestra ciudad presentaron con motivo del Domund, el fallo del concurso se dará a conocer en la próxima de este periódico.

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B. 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE

curso de dibujo

academia COTS

PROFESOR: AMADOR GARRELL SOTO